

Фрагмент

Джон Кітс

Якби я став одним із олімпійців,
Їх божествам одразу б довелось
Постановити, щоб із кожним кроком
Того, хто зважиться в тяжку мандрівку
До схованої в безвісті краси,
Ніжнішою рука її ставала,
А врода кращою, і щоб за кожну
Тернову ягідку, до спраглих уст
Піднесену, наброщувавсь новий
На дереві кохання поцілунок,
І стигнув би, і м'якшав соковито,
Щоб на устах мандрівника розтати.